

Ha van fogalom, amely nem illik a Kádár-korszakhoz, akkor az a színesség és elevenség. Míg 1918 és 1956 között robogott a magyar történelem szekere, zakatolt a politika vonata és számos sorsfordító évszám vésődött be a nemzedékek tudatába, addig a forradalom leverése és a rendszerváltás közötti bő három évtizedben, ha nem is állt meg teljesen, de lelassult az idő. Talán 1958, esetleg 1963 lehetnek olyan évek, amelyek valamilyen szempontból elkülönülnek attól a szürke egyformaságtól, amely sokak számára a Kádár-korszakot jellemzi. Ezért is meghökkentőnek tűnhet, hogy a Szatmár megyei dzsentrik világát nagy erővel láttató regényt, Kaffka Margit páratlanul szép alkotását társítjuk 1968-hoz. Mégis jogos e választás. Hiszen ez volt az egyetlen esztendő a magyar történelem ezen évtizedeiben, amikor különleges módon sűrűsödtek a világ és Magyarország közéletének eseményei. A szexuális szokások változásairól, a csehszlovákiai bevonulásról, a beatkorszak és a táncdalfesztivál történéseiről, az Új Gazdasági Mechanizmusról, vagy éppen a Marin Luther King és Robert Kennedy elleni merényletekről nagyon sokan őriznek emlékeket. Ezen túl 1968 fontos korszakhatár a Kádár-rendszer históriájában is: előtte még sokan hittek valamiféle belső reform lehetőségében, utána már aligha lehetett őszintén bízni ebben. Nem véletlen, hogy a magyar ellenzéki mozgalmak is valahol ennek az esztendőnek a táján gyökereznek. Ezen érvek és indokok alapján döntött úgy a Betekintő szerkesztősége, hogy tematikus szám keretében szeretné érzékeltetni az 1968-as év sokszínűségét, zaklatottságát, a remények és csalódások évét, mely 50 esztendővel ezelőtt pergett le a história lapjain.